

UOHSX001DD72

Č. j.: R024/2006-10853/2009/310-ASc

Brně dne 24. srpna 2009

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 13. 3. 2006 společností

- **ČSAD Invest a.s., IČ 25308106, se sídlem Ohrada 791, 755 01 Vsetín**, za niž jedná JUDr. Ing. Zdeněk Zemek, předseda představenstva, právně zast. JUDr. Pavlem Vyroubalem, advokátem, se sídlem Palackého 168, 755 01 Vsetín,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 20. 2. 2006, č. j. VZ/S248/05-2830/2006/520-KV, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele

- **ČSAD Semily, a. s., IČ: 60108843, se sídlem Na rovinkách 211, 513 25 Semily**, právně zast. JUDr. Milanem Vašíčkem, advokátem, se sídlem Lidická 57, 602 00 Brno,

učiněných při zadání nadlimitní veřejné zakázky pod názvem „**Dodávka autobusů linkové dopravy**“, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo uveřejněno na centrální adrese pod ev. číslem 50013087 dne 26. 9. 2005, ve které je dalším účastníkem řízení vybraný uchazeč

- **společnost TEZAS a. s., IČ 60193549, se sídlem Pernerova 52, 186 07 Praha 8**, právně zast. Mgr. Petrem Mímochockem, advokátem, se sídlem Bělehradská 77, 120 00 Praha 2

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) v návaznosti na § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, ustanovené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, a rovněž s přihlédnutím k právním závěrům rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16. 5. 2008 č. j. 62 Ca 11/2008-110 a rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2007 č. j. 7 Afs 82/2007-87 rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 20. 2. 2006, č. j. VZ/S248/05-2830/2006/520-KV

r u š í m

a věc

v r a c í m

k novému projednání Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Společnost ČSAD Semily, a.s., IČ: 60108843, se sídlem Na rovinkách 211, 513 25 Semily, za niž jednájí Božena Koublová, předsedkyně představenstva, Jiří Vařil, člen představenstva, a JUDr. Ing. Zdeněk Zemek, člen představenstva (dále jen „zadavatel“), uveřejnila podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb., zákona č. 124/2005 Sb. a zákona č. 253/2005 Sb. (dále jen „zákon“), dne 26. 9. 2005 na centrální adrese pod evidenčním číslem 50013087 oznámení otevřeného řízení za účelem zadání nadlimitní veřejné zakázky „Dodávka autobusů linkové dopravy“ (dále jen „veřejná zakázka“). Pozn.: pokud je dále v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.
2. Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel dvě nabídky. Zadavatel poté sdělil dopisy ze dne 18. 11. 2005 a 21. 11. 2005 uchazečům své rozhodnutí, že veřejná zakázka byla přidělena uchazeči TEZAS a. s., IČ: 60193549, se sídlem Pernerova 52, 186 07 Praha 8, za niž jedná Ing. Radislav Rožánek, předseda představenstva, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 30. 3. 2006 Mgr. Petrem Mimochoďkem, advokátem, se sídlem Bělehradská 77, 120 00 Praha 2 (dále jen „TEZAS a. s.“). Uchazeč ČSAD Invest, a. s., IČ 25308106, se sídlem Ohrada 791, 755 01 Vsetín, za niž jedná JUDr. Ing. Zdeněk Zemek, předseda představenstva, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 11. 11. 2005 Ing. Josefem Růčkem (dále jen „ČSAD Invest, a. s.“) nesouhlasil s postupem zadavatele při zadávání

veřejné zakázky, a podal námitky proti úkonům zadavatele, a to tak, že zaslal zadavateli dva dopisy, které zadavatel nepřijal. Posléze uchazeč ČSAD Invest, a. s. zadavateli dopisy s týmž obsahem zaslal dne 1. 12. 2005 a dne 2. 12. 2005 znovu. Na uvedené dopisy obdržené faxem zadavatel reagoval dopisem ze dne 1. 12. 2005, ve kterém jmenovanému uchazeči sdělil, že námitky se odmítají a vracejí odesílateli. Protože uchazeč ČSAD Invest, a. s., nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal k Úřadu dopisem ze dne 19. 12. 2005 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele zároveň s návrhem na vydání předběžného opatření, jímž měl být uložen zadavateli zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení v předmětné veřejné zakázce, případně uložen zákaz plnění z uzavřené smlouvy. Ke dni 20. 12. 2005 zahájil Úřad podle § 96 zákona správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, za jehož účastníky označil zadavatele, uchazeče ČSAD Invest, a.s. a uchazeče TEZAS, a.s., kterému byla veřejná zakázka přidělena.

3. Uchazeč ČSAD Invest, a.s. nesložil v zákonem stanovené lhůtě na účet orgánu dohledu kauci v požadované výši ve smyslu § 98 odst. 1 zákona, na což jej Úřad upozornil v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 9. 1. 2006, č. j. VZ/S248/05-781/2006/520-KV. Dopisem ze dne 17. 1. 2006 uchazeč ČSAD Invest, a.s. Úřadu sdělil, že dne 17. 1. 2006 složil na účet Úřadu doplatek kauce ve výši 630,- Kč (celková výše kauce pak činí 207 130,- Kč).

Napadené rozhodnutí

4. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 20. 2. 2006 rozhodnutí č. j. VZ/S248/05-2830/2006/520-KV, kterým rozhodl, že výše specifikované správní řízení se podle § 97 odst. 2 v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona zastavuje. Zároveň Úřad zamítl návrh uchazeče ČSAD Invest na vydání předběžného opatření, jímž měl být zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení v předmětné veřejné zakázce, případně uložen zákaz plnění z uzavřené smlouvy, neboť nebyly shledány důvody pro jeho uložení.
5. V odůvodnění citovaného rozhodnutí Úřad mj. uvedl, že podle § 96 odst. 3 zákona musí být návrh doručen orgánu dohledu do 10 kalendářních dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel písemné sdělení, že zadavatel námitkám nevyhověl nebo vyhověl, ale stěžovatel se způsobem vyřízení nesouhlasí. Pokud zadavatel námitky nevyřídil podle § 88 odst. 3 zákona, lze návrh doručit orgánu dohledu nejpozději do 25 kalendářních dnů ode dne odeslání námitek stěžovatelem. Dopis ze dne 1. 12. 2005, kterým zadavatel sdělil uchazeči ČSAD Invest, a. s., že jeho námitky odmítá a vrací je, byl jmenovanému uchazeči doručen dne 12. 12. 2005. Posledním dnem lhůty pro podání návrhu k orgánu dohledu byl tedy den 22. 12. 2005. Do posledního dne lhůty pro podání návrhu byla na účet orgánu dohledu připsána kauce pouze ve výši 206 500,-Kč. Jak vyplývalo z návrhu kupní smlouvy obsaženého v nabídce uchazeče ČSAD Invest, a. s., kupní cena za 7 kusů linkových autobusů činila 20 713 000,- Kč bez DPH a 24 648 470,- Kč s DPH. V daném případě tedy činí 1% z nabídkové ceny jmenovaného uchazeče 207 130,- Kč. Uchazeč ČSAD Invest, a. s. tudíž nedodržel zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách, kterou je podle § 98 odst. 1 zákona složení kauce ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele, která musí být připsána na účet orgánu dohledu nejpozději poslední den lhůty pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele.

6. Ve věci navrhovaného vydání předběžného opatření, jímž měl být zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení v předmětné veřejné zakázce, případně uložen zákaz plnění z uzavřené smlouvy, Úřad uvedl, že obdržel návrh na přezkoumání úkonů zadavatele dne 20. 12. 2005, tj. až po dni, kdy byly uzavřeny kupní smlouvy mezi zadavatelem a uchazečem TEZAS, a.s., a proto nemohl vydat předběžné opatření, kterým by zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky.

II. Námitky rozkladu

7. Proti uvedenému rozhodnutí podal uchazeč ČSAD Invest, a.s. dne 13. 3. 2006 rozklad do výroku I. rozhodnutí a ve svém důsledku i do výroku II. V tomto rozkladu „má za to, že zastavení řízení v důsledku nesložení kauce je nesprávné, neboť ve smyslu § 97 odst. 2 zákona je stanoven režim pro tzv. neúplný návrh, když v tomto je uvedeno, že pokud nemá návrh předepsané náležitosti stanovené v odst. 1 a navrhovatel jej ve lhůtě stanovené orgánem dohledu nedoplní, orgán dohledu řízení zastaví“. Uchazeč ČSAD Invest z díkce citovaného ustanovení dovozuje, že zpoplatnění návrhu a složení kauce je součástí návrhu, proto do úvahy připadá aplikace režimu ustanovení § 97 odst. 2 zákona, tedy doplnění návrhu na výzvu orgánu dohledu – v daném případě tedy složení zbytku kauce. Z výše nedoplatku je podle názoru uchazeče ČSAD Invest zřejmé, že se jednalo o chybu při poukázání částky na účet orgánu dohledu, proto by tomu měl odpovídat i postup orgánu dohledu ve smyslu § 97 odst. 2, tedy že by Úřad měl v řízení pokračovat poté, co byla vada návrhu spočívající v neuhrazení kauce v plné výši odstraněna. Jako další argument pro postup podle § 97 odst. 2 zákona uchazeč uvádí, že ani ustanovení § 98, ani jiné ustanovení zákona neobsahuje sankci zastavení řízení pro nesložení kauce v plné výši.
8. Jako důvod pro podání rozkladu do výroku II. rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, uvádí uchazeč ČSAD Invest, a.s., že v návrhu bylo při formulaci uvedeno uložení zákazu plnění z uzavřené smlouvy, nikoli uzavření smlouvy samotné ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) zákona. Uzavření smlouvy samotné proto není podle názoru uchazeče ČSAD Invest, a.s. důvodem pro to, aby nebylo možné vydat předběžné opatření ve smyslu § 100 odst. 1 písm. c) zákona, tedy tak, jak uchazeč ČSAD Invest, a.s. navrhoval.
9. Závěrem rozkladu uchazeč ČSAD Invest, a. s. vyzývá orgán dohledu k procesní opatrnosti a požaduje, aby pokračoval v řízení z vlastního podnětu podle § 97 odst. 2 zákona, jelikož v dané věci bylo zjištěno porušení zákona minimálně v části týkající se postupu zadavatele po podání námitek uchazeče ČSAD Invest, a.s. V daném případě byla také uzavřena kupní smlouva v rozporu s kogentními ustanoveními § 88 odst. 4 zákona a je nutno ji považovat za absolutně neplatnou. Z tohoto důvodu by proto podle názoru uchazeče ČSAD Invest, a.s. měl Úřad přistoupit k vydání rozhodnutí o předběžném opatření tak, aby bylo zabráněno dalším porušováním zákona.

Závěr rozkladu

10. Uchazeč ČSAD Invest, a.s. navrhuje, aby předseda Úřadu změnil výrok I. napadeného rozhodnutí. Zároveň požaduje, aby orgán dohledu pokračoval v řízení podle § 97

odst. 2 zákona, tedy aby ve věci zahájil správní řízení z vlastního podnětu a vydal předběžné opatření, jímž by bylo zabráněno dalším porušováním zákona.

Vyjádření dalších účastníků řízení

11. K podanému rozkladu se vyjádřil zadavatel dopisem ze dne 24. 3. 2006, ve kterém uvedl, že se v plném rozsahu ztotožňuje s rozhodnutím orgánu dohledu, přičemž se podrobněji vyjádřil k nezaplacení kauce v zákonem stanovené výši a k zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření, jímž by zadavateli uložil zákaz uzavření smlouvy s vybraným uchazečem.
12. K rozkladu se dále vyjádřil dopisem ze dne 31. 3. 2006 i uchazeč TEZAS, a.s., ve kterém uvedl, že rozhodnutí Úřadu považuje za správné, a proto navrhuje, aby bylo potvrzeno.

III. Řízení o rozkladu

Původní rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu

13. Předseda Úřadu rozhodnutím ze dne 22. května 2006, č. j. 2R 024/06-Šp napadené rozhodnutí Úřadu potvrdil a podaný rozklad zamítl. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 5. 2006 (dále jen „původní rozhodnutí o rozkladu“). V odůvodnění svého rozhodnutí předseda Úřadu uvedl závěry k jednotlivým námitkám rozkladu. K otázce výše kauce předseda Úřadu konstatoval, že Úřad postupoval správně, když předmětné správní řízení zastavil z důvodu nesložené kauce (resp. kauce složené v nedostatečné výši). V případě námítky ohledně nevydaného předběžného opatření se předseda Úřadu rovněž ztotožnil s postupem Úřadu, který neměl možnost předběžné opatření vydat, neboť předmětné smlouvy byly již uzavřeny a předmět veřejné zakázky byl v danou dobu již plněn. I v případě poslední namítané skutečnosti, týkající se zahájení správního řízení z vlastního podnětu se předseda Úřadu ztotožnil s postupem Úřadu, který nepřistoupil k zahájení řízení z vlastního podnětu, neboť návrhovatelem uvedené pochybení zadavatele nemohlo ovlivnit pořadí úspěšnosti nabídek.

Řízení o žalobě před Krajským soudem v Brně

14. Dne 27. 7. 2006 podal ČSAD Invest proti pravomocnému rozhodnutí předsedy Úřadu žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „soud“), podle § 65 s. ř. s., kterou se domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu. Na základě této žaloby pak soud svým rozsudkem sp. zn. 62 Ca 29/2006 ze dne 30. 5. 2007 rozhodnutí zrušil a vrátil Úřadu k dalšímu projednání.
15. Za klíčovou otázku pro posouzení věci považoval Krajský soud otázku, zda může být správní řízení zastaveno z důvodu nezaplacení kauce. Při posuzování této otázky vycházel soud ze znění § 97 zákona, přičemž uvedl, že složení kauce je třeba považovat za podmínku úplnosti návrhu. Z toho soud dovodil, že není-li kauce nejpozději poslední den lhůty pro podání návrhu na přezkoumání úkonu zadavatele připsána na účet úřadu, návrh, byť by byl jinak úplný, trpí vadou. K tomu soud dále uvedl, že v takovém případě

jde o další podmínku návrhu nad rámec těch, které jsou uvedeny v ustanovení § 97 odst. 1 zákona, kdy nezbyvá, než použít analogicky ustanovení § 97 odst. 2 zákona. Na nesložení kauce je tedy dle názoru soudu nutno nahlížet jako na vadu návrhu odstranitelnou, pro níž lze návrh zamítnout pouze tehdy, nebyla-li taková vada ve lhůtě stanovené podle § 97 odst. 2 zákona odstraněna. Soud pro úplnost uvedl, že v takovém případě jde o obdobný postup jako v případě nezaplacení správního poplatku.

16. Proti shora uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně podal Úřad dne 11. 7. 2007 kasační stížnost, kterou napadl závěru soudu ohledně postupu orgánu dohledu v případě nezaplacení kauce. Úřad nesouhlasil se závěrem soudu, že na nesložení kauce v zákonem stanovené lhůtě je třeba nahlížet jako na odstranitelnou vadu návrhu, pro níž lze návrh zamítnout pouze tehdy, nebyla-li taková vada ve lhůtě stanovené podle § 97 odst. 2 zákona odstraněna. V odůvodnění kasační stížnosti Úřad uvedl, že ustanovení § 98 odst. 1 zákona jednoznačně stanoví, že s podáním návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele je navrhovatel povinen složit na účet orgánu dohledu kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele, nejvýše však 1 mil. Kč. Totéž ustanovení dále stanoví, že kauce musí být připsána na účet orgánu dohledu nejpozději poslední den lhůty pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele. Z uvedeného pak dle Úřadu vyplývá, že toto ustanovení má kogentní povahu a lhůta pro složení kauce má jednoznačně určený konec. A contrario ustanovení § 97 odst. 1 zákona ve svém výčtu náležitostí návrhu na zahájení správní řízení o složení kauce nezmiňuje. Z uvedených důvodů Úřad trval na tom, že kauce podle § 98 odst. 1 zákona není náležitostí návrhu podle § 97 odst. 1 zákona, a proto v případě jejího nesložení nelze přiměřeně aplikovat postup pro doplnění návrhu, stejně jako nelze přihlídnout dle analogie iuris k zákonům o soudních a správních poplatcích. Na základě uvedených skutečností navrhl Úřad, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2007, a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu

17. Dne 21. 12. 2007 vydal Nejvyšší správní soud rozsudek č. j. 7 Afs 82/2007-87, kterým zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2007 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění svého rozsudku NSS mimo jiné uvedl, že kauce podle § 98 odst. 1 zákona není součástí návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, neboť v ustanovení § 97 odst. 1 zákona není kauce uvedena jako jedna z náležitostí návrhu na zahájení tohoto správního řízení. Nejde proto o další náležitost návrhu vedle těch, jež jsou uvedeny v ustanovení § 97 odst. 1 zákona. V případě jejího nesložení, proto nepřipadá v úvahu postup podle ustanovení § 97 odst. 2 zákona, tedy aby Úřad navrhovatele vyzval k doplnění náležitostí návrhu. NSS dále uvedl, že zákon ani správní řád neuvádí, jaké důsledky má nesplnění povinnosti složení kauce. Vzhledem k tomu, že nesložení kauce není ze zákona nijak sankcionováno, je nutno i stanovenou lhůtu pro její složení hodnotit jako lhůtu toliko pořádkovou.
18. Na základě uvedeného konstatoval, že postup správních orgánů nebyl v souladu se zákonem, když řízení o návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele v důsledku nesložení kauce v zákonem stanovené výši bylo podle ustanovení § 97 odst. 2 zákona zastaveno. Krajský soud tedy dle NSS postupoval správně, když za této situace rozhodnutí stěžovatele zrušil, ale zavázal stěžovatele nesprávným právním názorem, neboť nesložení kauce není vadou návrhu, kterou by bylo možno odstraňovat postupem podle

ustanovení § 97 odst. 2 zákona. NSS nepřistoupil k zamítnutí kasační stížnosti, neboť by tak nepřipustně spojil výrok krajského soudu se zcela novým odůvodněním, založeným na jiném právním posouzení otázky kauce a důsledků jejího nesložení. Takový postup však odporuje principu kasace a proto z důvodu, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku, zrušil napadený rozsudek a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nové řízení o žalobě před Krajským soudem v Brně

19. Dne 16. 5. 2008 vydal krajský soud rozsudek č. j. 62 Ca 11/2008-110, kterým zrušil rozhodnutí o rozkladu a vrátil Úřadu věc k dalšímu řízení. V odůvodnění rozsudku soud zopakoval závěry uvedené v rozsudku NSS, k nimž uvedl, že vzhledem k uvedeným závěrům a vázaností názorem NSS neměl jinou možnost, než napadené rozhodnutí předsedy Úřadu zrušit v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost.

Nové řízení před Nejvyšším správním soudem

20. Proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu podal Úřad dne 22. 8. 2008 kasační stížnost, kterou napadl závěry soudu a současně poukázal na dřívější rozhodnutí soudu, která byla v rozporu se závěry napadeného rozsudku krajského soudu. Na základě protichůdných závěrů rozsudků krajského soudu odkázal Úřad na Jednací řád Nejvyššího správního soudu, dle něhož měl Nejvyšší správní soud v dané věci rozhodovat v rozšířeném senátu. K uvedenému Úřad dodal, že pokud by NSS nebyl ochoten akceptovat postup podle ustanovení Jednacího řádu NSS, pak navrhuje, aby podání kasační stížnosti bylo vnímáno i jako podnět k zaujetí stanoviska podle § 49 Jednacího řádu NSS k otázce možnosti zastavení správního řízení v důsledku nezaplacení kauce podle § 98 odst. 1 zákona.
21. Úřad dále uvedl, že si je vědom ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., avšak domnívá se, že v daném případě je namístě ve vztahu k uplatněné kasační stížnosti toto ustanovení neaplikovat, neboť jeho aplikací vylučující věcné projednání kasační stížnosti, by došlo k nemožnosti napadnout výklad, který lze označit za neústavní. Současně Úřad upozornil na § 17 odst. 1 s. ř. s., podle něhož dospěl-li senát NSS při svém rozhodování k právnímu názoru, který je odlišný od právního názoru již vyjádřeného v rozhodnutí NSS, postoupí věc k rozhodnutí rozšířenému senátu. V daném případě se tomu však nestalo. Z uvedených důvodů Úřad navrhl, aby NSS vydal dle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. rozsudek, kterým zruší rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16. 5. 2008.
22. Dne 31. 3. 2009 vydal NSS usnesení č. j. 7 Afs 7/2009-148, kterým podanou kasační stížnost odmítl. V odůvodnění usnesení NSS odkázal na § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., dle něhož není kasační stížnost přípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy bylo jeho původní rozhodnutí zrušeno NSS; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem NSS. K tomu NSS dále odkázal na nálezh Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05, dle něhož „ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. zajišťuje, aby se NSS nemusel znovu zabývat věcí, u které již jedenkrát svůj právní názor na výklad hmotného práva pro nižší soud vyslovil, a to v situaci, kdy s nižší soud tímto právním názorem řídil“.

23. K námitce ohledně porušení § 17 s. ř. s. a jednacího řádu, NSS uvedl, že předmětné ustanovení se týká rozhodování v rozšířeném senátu NSS v případech, kdy senát jmenovaného soudu dospěje k právnímu názoru, který je odlišný od právního názoru již vyjádřeného v dřívějším rozhodnutí NSS. To se však v daném případě, nestalo, neboť Úřad argumentoval pouze rozdílnými názory v rozsudcích krajského soudu. Na základě uvedeného dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost je nutno odmítnout pro nepřípustnost dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a to z důvodu uvedeného v ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s.

Stanovisko předsedy Úřadu

24. Po projednání rozkladu a příslušného spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise, stejně jako s přihlédnutím k právním závěrům soudů, jsem dospěl k následujícímu závěru.
25. Úřad v napadeném rozhodnutí č. j. VZ/S248/05-2830/2006/520-KV ze dne 20. 2. 2006, nepostupoval v souladu se zákonem, kdy předmětné správní řízení zastavil z důvodu nesplnění povinnosti zaplatit kauci v zákonem stanovené výši, a proto jsem v řízení o rozkladu přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrátil jsem věc Úřadu k novému projednání. V dalším řízení se Úřad bude řídit právními závěry rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 11/2008-110 ze dne 16. 5. 2008 a rozsudku Nejvyššího s právního soudu č. j. 7 Afs 82/2007-87 ze dne 21. 12. 2007.

K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

26. Podle § 58 odst. 5 s. ř. s. je Úřad jakožto správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, nebo v rozsudku vyslovujícím nicotnost. V šetřeném případě soud rozsudkem č. j. 62 Ca 11/2008-110 ze dne 16. 5. 2008 zrušil původní rozhodnutí o rozkladu. Do dalšího řízení pak soud zavázal Úřad jakožto žalovaného právním názorem, podle kterého kauce není dle ustanovení § 98 odst. 1 zákona součástí návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, přičemž v zákonné úpravě chybí pro tento postup sankce, a tudíž není možné v důsledku nesložení kauce zastavit správní řízení dle § 97 odst. 2 zákona, tak jak tomu bylo v napadeném rozhodnutí. Tento právní názor je tak pro další vedení správního řízení závazný a soud proto zrušil napadené rozhodnutí o rozkladu. Vzhledem k tomu, že v rozporu s předmětným závazným právním názorem soudu jsou rovněž závěry uvedené v prvostupňovém rozhodnutí ve věci, a dále vzhledem k tomu, že tento rozpor nelze v řízení o rozkladu zhojit jinak, shledal jsem důvody pro zrušení napadeného prvostupňového rozhodnutí Úřadu, jak bylo uvedeno výše. V dalším řízení Úřad vydá rozhodnutí, ve kterém bude respektovat závazný právní názor Krajského soudu v Brně i Nejvyššího správního soudu.

Závěr

27. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí Úřadu, jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Pavel Vyroubal, advokát, Palackého 168, 755 01 Vsetín
2. JUDr. Milan Vašíček, advokát, Lidická 57, 602 00 Brno
3. Mgr. Petr Mimochoдек, advokát, Bělehradská 77, 120 00 Praha 2
4. spis

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce